

Prædiken til 8.søndag efter trinitatis 2017.

Tekst. Matt. 7, 15-21.

Det er nemmere at skabe en løgn, end at være sandhed.

Det emne som denne søndags gudstjeneste tager op, er den meget vanskelige opgave at skelne mellem sandhed og løgn, mellem sandt og falskt, mellem den ægte og den forklædte.

Jesu ord handler om at skelne mellem falske profeter og sande profeter. Det handler om dette: Hvem taler sandt om Gud.

I religionshistorien er dette et af de allervanskeligste spørgsmål, hvordan og på hvilken måde kan vi mennesker finde sandheden, sådan at vi kan tro og have tillid til Gud.

Der tales meget om Gud, om tro, den usynlige verden, og der tales af mange forskellige mennesker om disse emner.

Hvem skal vi tro, hvem taler sandt, og hvem er falske profeter.

At skelne mellem sandhed og løgn er noget af det vanskeligste.

Fordi det er forholdsvis let at lave en løgn. Du behøver kun at så tvivl om en sandhed.

I nyhedsformidlingen er opstået det begreb vi kalder Fake-news. Falske nyheder. Pludselig kommer der en helt modsat beskrivelse af hvad der skete, og der anvendes fotos til at illustrere. Falske nyheder er blevet almindelige, sådan at det nu er vanskeligt at vide hvad man skal tro. Mange eksempler kan bringes, og den foreløbigt sidste er at i denne uge var den en politiker i Danmark, som påstod at det er jødiske nationalister som står bag Islamisk Stat. Hvad skal man tro?

Og som en sagde det. I dag ved vi mere og mere om alt, og lever i en oplyst tid, men flere og flere fake-news spredes.

Hvad skal vi tro?

Vi hører det gennem medierne, ser det på de sociale medier. Billeder vises for at dokumentere påstande.

Hvad kan vi stole på?

Hvad er sandt og hvad er falskt?

Alt kan jo manipuleres, og bliver det tilsyneladende.

Jo, det er ikke vanskeligt at lave en løgn. Det er heller ikke vanskeligt at så tvivl om noget. Det er langt vanskeligere at holde en sandhed i live.

Det emne Jesu ord handler om i dag, er hvordan afgøre hvem der taler sandt af dem, som påstår at de forkynder Guds ord og Guds vilje.

Det er nødvendigt at lægge en sandhedsprøve på det vi hører. Når det bliver sagt at dette er Guds vilje, eller dette er Guds ord, hvordan skal vi kunne afgøre hvad og hvem som taler sandt om Gud?

Hvordan kende den sande profet fra den falske.

Billedet på sandhedsprøven er de to træer, det gode træ og det dårlige. De gode frugter og de dårlige frugter. De to slags profeter, de to slags træer og de to slags frugter.

I al korthed går denne sandhedsprøve ud på to ting. At lægge mærke til det sagte og at vente og se på resultaterne. Hvad kommer der ud af det de siger?

Ligesom en frugt ikke kan lyve om sit træ, sådan kan gerningerne ikke lyve om en profet.

Som et træ ikke blot kendes på sine blade men på sin frugt, sådan kendes en profet ikke blot på sit ord men på sine gerninger.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige lidt generelt om sandhed og løgn.

At der eksisterer en sandhed må alle erkende.

At sige ”Hvad er sandhed”? og dermed mene at der ikke findes en sandhed, det holder ikke. Ved al væren må der nødvendigvis

være en sandhed, som beskriver denne væren. Noget kan ikke være til uden at der er en sandhed om det.

Man kan benægte at noget er til, men indrømmer man at der er noget, så må man nødvendigvis også indrømme at der findes en sandhed. Vi må derfor erkende at der er en sandhed, men også indrømme at uenigheden drejer sig om hvad denne sandhed siger.

Hvem er min far? Sådan er der mange børn som har spurgt. Det er et vigtigt spørgsmål. Og det er der jo en sandhed om, men den kan være vanskelig at finde.

I det øjeblik vi må konstatere at noget eksisterer, så må vi også konstatere at der findes en sandhed om det som eksisterer. Vi er til, for nu at begynde med noget vi kender. Derfor må der også være en sandhed om mennesket. Hvor er det kommet fra? Hvad er meningen med livet? Hvor sker der når vi dør?

Alle disse spørgsmål søger vi svar på.

Men vi er i dagens verden ikke enige om svaret.

At sige at alt er lige sandt holder ikke, og at jeg selv bestemmer hvad der er sandt, holder heller ikke.

Jeg kan ikke gøre mig selv til øverste myndighed, eller til min egen Gud. Jeg har ikke skabt mig selv, men er blevet til uden min egen medvirken. Derfor må der være en sandhed om mig.

Jeg har ikke sandheden i mig selv, Jeg må søge efter udenfor mig selv.

Hvad så med Gud?

Hvis Gud findes, så må der også være en sandhed om Gud, en sandhed som beskriver Gud, så at vi kan stole på det vi hører om ham.

Det er det store spørgsmål.

Men her kan vi ikke vide. Vi må tror på noget vi får fortalt.

I spørgsmålet om Gud er vi henvist til at tro.

Jeg tror at Gud er, men jeg og ingen kan jo bevise Guds eksistens. Det må vi lade Gud selv om.

Teksten fra romerbrevet skrevet af Paulus hjælper os her.

Guds Ånd vidner sammen med vor ånd, at vi er Guds børn. Som kirke og kristne har vi Guds Ånd at stole på, når det gælder at tro på Gud. Og vi har de vidnesbyrd, som vi har fået overleveret. Ordet og den levende kirke. Det vi kan kalde virknings historien af Jesu liv. Hans liv og gerning satte sig spor i menneskets historie, spor som gør sig gældende endnu i dag.

Hele menneskehedens historie er præget af menneskets søgen efter sandheden om Gud. Der findes utallige svar, svar som hævder at tale sandt om Gud, svar som tilbyder sig til tro. Vi kan nævne de mange forskellige religioner, store og små, de mange nye religiøse bevægelser. Alle disse mange svar understreger for os betydningen af for os mennesker at finde sandheden om Gud. At dette spørgsmål er et af menneskehedens vigtigste spørgsmål.

Her vil jeg gerne gøre opmærksom på endnu et kendetegn på forskellen mellem sandhed og løgn.

Der kan kun findes én sandhed, men der findes mange løgne. Løgne kan varieres, det kan sandheden ikke.

Dernæst hvad er først, sandhed eller løgn? Hvem kom først af disse to. Svaret på dette hjælper os til at forstå forskellen på sandheden og løgnen.

Sandhed eksisterer i kraft af sig selv.

Sandheden bærer sig selv, eksisterer i kraft af sig selv, er sig selv. Er som det ægte guld.

Løgnen er forfalsket sandhed. Er en modsigelse af sandheden. Løgn og falskhed eksisterer aldrig i kraft af sig selv, men altid kun som forfalskning af sandheden.

Det samme gælder for øvrigt også ondskaben, den eksisterer også altid kun som perverteret og ødelagt godhed. Ond gerning

eksisterer fordi der findes god gerning. Sandhed og løgn, ondskab og godhed er hinandens modsætninger.

Dette er vigtigt for at kunne skelne mellem sandheden og løggen. Løggen stjæler fra sandheden, og deri ligger dens forklædning. Det klæder sig ikke i eget tøj, men i lånt tøj for at dække over noget andet.

Det er dette Jesus siger med udtrykket ulve i fåreklæder.

Løgn og falskhed er følgelig aldrig let at afsløre, fordi det giver sig ud for at være noget det ikke er. Men af frugterne kan den falske kendes.

Set i relation til vor kristne tro og evangeliet, der bliver den falske profet den som fordrejer og forvansker Jesu ord og gerning. Jesus Kristus sagde om sig selv, Jeg er vejen og sandheden og livet. Kort sagt den sandhed om Gud, som menneskeheden søger, den gør Jesus krav på at være. Han påstår at den ene sandhed som eksisterer om Gud, og om mennesket, den er han.

Vor kristne tro og den kristne forkyndelse er optaget af at formidle dette, at det er ved Jesus Kristus, hans ord, hans liv, hans død og opstandelse, at vi har hørt og kan høre sandheden om Gud.

Af deres frugter kan I kende dem. Sandhedsvidnet på Jesu ord og person, er hans gerning for mennesket. At han gav sig selv i tjeneste og kærlighed, gav sit liv for det menneske han elsker.

Det er et spørgsmål om hvem vi har tillid til.

Et sted spurgte jøderne Jesus om et tegn. Og Jesus svarede med at de fik kun et tegn, Jonas tegnet. Og Jonas tegnet, det er Jesu død og opstandelse. At som Jonas var tre dage og tre nætter i havdyrets bug, sådan var Jesus i dødens og gravens bug.

Langfredag og påskemorgen er troværdighedens tegn på Jesu Kristi liv og ord. For det er han troværdig.

Han viste i handling det han forkyndte.

På samme måde er det at være en Jesu discipel, ikke noget man kan tale sig til ved at sige: Herre, Herre, men det er liv som leves, ved at være en gren på det sande vintræ.

Sådan som det siges i dåbsritualet. Ved dåben indpodet på det sande vintræ, og i denne livsforbindelse og tro på Jesus Kristus, der vokser den frugt, som er ægte og sand.